

40. Andragende fra forhenværende Inspektør Sammer ved Esrom Kanal (indbragt 17de December 1874 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds, J. A. Hansen).

Andrageren har i en Række af Aar været Inspektør ved Esrom Kanal. Hans aarlige Pengeløn var 616 Rd. 50 ß; fra denne Bestilling blev han affædiget med $\frac{2}{3}$ Pension — 411 Rd. 2 ß — i 1853. Han havde imidlertid tillige desforuden havt en Indtægt ved Emolumenter og Embedsjord af 620 Rd., hvilke han ikke medtog ved Opgivelsen af sit Embedes Indtægter, idet han stod i den Formening, at han ikke kunde faae Pension deraf. Han er nu 84 Aar gammel, deltog som firtenaarig Dreng med sin Fader i Krigen mod Engländerne 1807 og var med i alle Udfaldene fra Kjøbenhavn, hvorfor han allerede den Gang blev Dannebrogsmænd. I 1848 deltog han paany som Frivillig i Fædrelandets Forsvar. Han ansøger nu af de anførte Grunde paa sine gamle Dage om en Pensionsforhøielse. Det ses ikke, at han har henvendt sig til Finansministeren med sit Andragende, hvorfor Finantsudvalget ikke kan gjøre nogen Indstilling.

41. Andragende fra Laura Vistoft (indbragt 11te Februar 1875 af Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds, N. P. Jensen).

Den 20de November 1874 kom Baneingenieur Vistoft paa en meget sørgelig Maade af dage ved Opstigningen fra den ved Bygningen af Broen over Limfjorden anbragte Dykkerkloffe. Den Aføde har stadig arbejdet ved Baneanlagene i Sylland, og var i de sidste 7 Aar ansat i Statens Tjeneste. Enken henvendte sig derfor til Indenrigsministeriet om en aarlig Understøttelse. Overbaneingenieuren anbefalede hende til at erholde aarlig 500 Kr., da hun ikke er i Besiddelse af nogen anden Formue end 1,600 Kr. i Alderdomsforsørgelseskasen og en Livsforfikkingspolice paa 5,400 Kr., paa hvilken sidste hun har betydelig Gjæld, og da hun desuden har to uopdragne Børn paa 3 og $4\frac{1}{2}$ Aar. Indenrigsministeren svarede under 23de Januar, at han ikke saae sig istand til at give Enken nogen Understøttelse, da Vistoft ikke var omkommen i Statens Tjeneste. Udvalget tror dog efter Omstændighederne at burde anbefale Enken til at erholde nogen Understøttelse og foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

42. Andragende fra pensioneret Soldatkontrolør Brun (indbragt 16de Januar 1875 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, T. H. Nielsen).

Da samme Sag har været behandlet flere Gange og sidst i forrige Samling, henviser Udvalget til den da under Nr. 10 afgivne Betænkning og gjør ingen Indstilling.

43. Andragende fra pensioneret, forhenværende Politisekretær Giesing og pensioneret, forhenværende Postmester Nordberg (indbragt den 16de Januar 1875 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, T. H. Nielsen). Nævnte Pensionister andrage om en Pensionsforhøielse for familige Pensionister paa Grund af Dyrtiden og ansøre iøvrigt til Støtte for deres Andragende de sædvanlige Grunde. Andragendet er ledsaget af en Afstrif af en Ansøgning til Kongen om samme Gjenstand samt af et Lovforslag.

Udvalget ser sig ikke istand til om denne Sag at gjøre nogen Indstilling.

44. Andragende fra Seminarilærer Thran (indbragt den 20de Januar 1875 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds G. Pedersen). Andrageren er baade Seminarilærer, Skolelærer og Organist og nyder sølgelig Løn for alle tre Bestillinger, men siden 1863 er han bleven affortet 50 Rd. aarlig i sin normerede Lønning som Seminarilærer, fordi han har 20 Rd. i Skolepenge og 30 Rd. som Organist. Ministeriet er i Tide blevet gjort opmærksom paa dette Forhold; men først for det kommende Finantsaar har Ministeriet foreslaaet det rettet uden samtidig dermed at foreslaa nogen Godtgjørelse for det lidte Tab i de tidligere Aar. Udvalget finder ikke tilstrækkelig Anledning til at anbefale Andragendet og gjør ingen Indstilling.

45. Andragende fra Kleinmed Koren (indbragt den 20de Januar 1875 af Folkethingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds, Lauber).

Over samme Andragende afgav Udvalget ifjor Betænkning, til hvilken man henviser. Iøvrigt vil denne Sag ifølge foranftaaende Skrivelse fra Confeilspræsidenten finde sin Afgjørelse paa anden Maade, hvorfor Udvalget ikke gjør nogen Indstilling.